

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział - Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i
Wzorów Przemysłowych w składzie:

Przewodniczący: **SSO Jadwiga Smołucha**

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Ziomek - Wawryniuk

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z powództwa **MW**
przeciwko **KK**

o naruszenie znaku towarowego Wspólnoty

orzeka:

1. zakazuje **KK** sprzedaży kosmetyków oznaczonych znakiem towarowym Egyptische Erde oraz używania tego znaku w odniesieniu do kosmetyków na ulotkach informacyjnych oraz w materiałach reklamowych
2. zasądza od **KK** na rzecz **MW** 2 920,32 (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia 32/100) zł tytułem wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści
3. oddala powództwo w pozostałej części
4. koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi
5. obciąża **MW** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotą 126,69 (sto dwadzieścia sześć 69/100) zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych
6. obciąża **KK** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotą 126,69 (sto dwadzieścia sześć 69/100) zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych

SSO Jadwiga Smołucha

Uzasadnienie

W pozwie złożonym 19 lipca 2013 r. przeciwko pozwanemu KK powódka MW wniosła o:

- zakazanie pozwanemu sprzedaży kosmetyków oznaczonych znakiem towarowym Egyptische Erde oraz używania tego znaku w odniesieniu do kosmetyków na ulotkach informacyjnych oraz w materiałach reklamowych
- zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki 10 619,60 zł tytułem wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści w związku z naruszaniem przez pozwanego praw do znaków towarowych uprawnionej Egyptische Erde (CTM 008863318, IR 598121A, R.243722) oraz Ziemia egipska (R.247323) w okresie od 23.09.2011 r. do 4.02.2013 r.
- zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z zestawieniem kosztów, a jeżeli powódka nie przedstawi takowego zestawienia, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podała, że jest współuprawniona z prawa do wspólnotowego znaku towarowego słowno – graficznego Egyptische Erde o numerze CTM 008863318, a także międzynarodowego znaku towarowego Egyptische Erde uznanego w Polsce, o numerze IR 598121A oraz z prawa ochronnego na słowne znaki towarowe Egyptische Erde o numerze R.243722 i Ziemia egipska o numerze R.247323. W ocenie powódki pozwany w okresie od 23.09.2011 r. do 4.02.2013 r. bezprawnie używał jej znaków towarowych Egyptische Erde i Ziemia egipska, w sposób i w zakresie, który charakteryzuje używanie znaku przez samego uprawnionego. Ponadto pozwany sprzedaje kosmetyki oznaczone znakiem towarowym Egiptischer Erde, które to oznaczenie jest podobne do znaków towarowych powódki Egyptische Erde w stopniu mogącym wprowadzić odbiorców w błąd co do pochodzenia towarów.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów postępowania według spisu kosztów, a w przypadku gdy do zakończenia postępowania taki spis nie zostanie przedłożony, to według norm przepisanych. Pozwany podał, że powódka zajmowała się dystrybucją produktu Egyptische Erde z logo I od 1994 r. do października 2000 r., a następnie zaprzestała współpracy z I GmbH i rozpoczęła dystrybucję produktu Egyptische Erde z logo BIKOR, zakupując towar bezpośrednio od producenta. Od 2009 r. pozwany za pośrednictwem UAB, będącego wyłącznym dystrybutorem produktów I GmbH w Europie Środkowo – Wschodniej, jest dystrybutorem produktów I GmbH oznaczanych jako

Egyptische Erde w Polsce. W ocenie pozwanego samo zestawienie słów „egyptische erde” nie posiada charakteru odróżniającego, a jest terminem od lat powszechnie stosowanym w kosmetyce i kosmetologii na określenie tzw. glinki kosmetycznej. Obecnie termin ten służy określeniu pudrów brązujących wytwarzanych z palonej glinki, a zatem stanowi jedynie element opisowy. Pozwany podniósł, że nigdy nie naruszył praw ze znaku słowno –graficznego powódki, z którego wywodzi ona swoje roszczenia, ponieważ nigdy nie używał na dystrybuowanych przez siebie produktach stylizowanego napisu w formie zastrzeżonej przez powódkę. Pozwany podał, że od dnia, w którym dowiedział się o roszczeniach powódki, tj. od dnia otrzymania od niej wezwania do zaprzestania naruszeń praw do znaku towarowego egyptische erde w październiku 2011 r., podjął działania mające na celu usunięcie tymczasowe ww. określenia z produktów przez niego dystrybuowanych i zastąpienie ich angielskim odpowiednikiem tj. egyptian tanning clay. Pozwany podniósł, że roszczenie powódki stanowi nadużycie prawa, ponieważ na dzień wytoczenia pozwu powódka wiedziała, że toczy się postępowanie o unieważnienie praw z rejestracji przez nią znaku towarowego słownego R.243722, a ponadto miała świadomość, że samo zgłoszenie przez nią znaku do rejestracji dokonane zostało w złej wierze. Celem zgłoszenia przez nią znaku towarowego było uniemożliwienie innym podmiotom dystrybuowania produktów uprzednio przez nią dystrybuowanych, jak i prawdopodobnie uniemożliwienie I GmbH dystrybuowania produktu na terenie Polski. Powódka dopiero w 2011 r. zgłosiła wniosek do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej (wcześniej uzyskując odmowę rejestracji na mocy dyrektywy) o rejestrację znaku Egyptische Erde. W ocenie pozwanego powódka zgłaszając ten znak miała świadomość, że ewentualne prawa do niego (nie tylko w formie słownej, ale też stylizowanej) posiada firma I GmbH.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powódka wspólnie z firmą G + FAG w Z jest współwłaścicielem wspólnotowego znaku słowno – graficznego Egyptische Erde, zarejestrowanego pod numerem 008863318, z prawem pierwszeństwa od 5 lutego 2010 r., dla towarów w 3 klasie towarowej wg Klasyfikacji Nicejskiej: perfumy, perfumy stałe, dezodoranty do użytku osobistego, mydła, mydła w płynie, mydła w kostkach, szampony, olejki eteryczne, logiony do włosów, żele, farby do włosów, kremy do twarzy, tusze do rzęs, ołówki do brwi, cienie do powiek, tampony do twarzy, szminki, puder do makijażu, kremy do ciała, lakiery do

paznokci, utwardzacze do paznokci, zmywacz do paznokci, płyn do kąpieli, środki czyszczenia zębów, olejki i kremy do opalania.

Powódka wspólnie z firmą G + F AG w Z jest również współwłaścicielem międzynarodowego znaku towarowego Egyptische Erde, zarejestrowanego pod numerem 598 121 A, z prawem pierwszeństwa od 8 marca 1993 r., dla towarów w 3 klasie towarowej wg Klasyfikacji Nicejskiej:

Ponadto powódce i EK przysługują wspólne prawa ochronne na znaki towarowe:

- Egyptische Erde, zarejestrowany pod nr 243722, z prawem pierwszeństwa od 19 listopada 2009 r., dla towarów i usług w klasach 3, 5 i 44 wg Klasyfikacji Nicejskiej
- Ziemia Egiptu zarejestrowany pod nr 243721, z prawem pierwszeństwa od 19 listopada 2009 r., dla towarów i usług w klasach 3, 5 i 44 wg Klasyfikacji Nicejskiej
- Ziemia egipska zarejestrowany pod nr 243723, z prawem pierwszeństwa od 19 listopada 2009 r., dla towarów i usług w klasach 3, 16 i 44 wg Klasyfikacji Nicejskiej.

/świadczenia rejestracji k. 26-49/

Na skutek sprzeciwu złożonego 27 grudnia 2012 r. przez firmę I H f K mbH w L (Niemcy) toczy się postępowanie w sprawie o unieważnienie prawa ochronnego na znak towarowy słowny Egyptische Erde R-243722.

/pismo Urzędu patentowego RP z 14.03.2013 r. oraz pierwsza strona sprzeciwu z dowodem nadania k. 619-620/

W okresie od 1986 r. firma I mbH w L współpracowała z firmą G & F w Z i na podstawie umowy z 18 sierpnia 1986 r. miała wyłączność sprzedaży produktu Egyptische Erde na terenie Republiki Federalnej Niemiec oraz Berlina Zachodniego, jak również posiadała prawo do włączania także innych rynków w kraju i zagranicą, jak i domów wysyłkowych oraz punktów konsumenckich. Firma I mbH była dystrybutorem produktów firmy G & F i otrzymywała z tego tytułu prowizję.

/umowa z 18.08.1986 r. k. 659-664; pismo firmy IKOS z 2.12.2003 r. k. 665-666; pismo firmy G & F z 18.12.2003 r. k. 669-670/

Od 1994 r. produkt Egyptische Erde był sprzedawany w opakowaniach z logo I
Od 2006 r. firma I zaprzestała dystrybucji towarów firmy G & F, natomiast pod

nazwą Egyptische Erde nadal sprzedaje podobne produkty, które jednak nie pochodzą już z firmy G & F. Obecnie firmy I oraz G & F pozostają w sporze co do prawa używania nazwy Egyptische Erde. Firma I uzyskała na swoją rzecz rejestrację znaku towarowego słowno – graficznego Egyptische Erde na terenie Niemiec i Litwy. Na skutek sprzeciwu firmy G & F niemiecki urząd patentowy wydał decyzję o wygaszeniu tego znaku. Firma I złożyła ponownie przed niemieckim urzędem patentowym wniosek o rejestrację znaku słowno – graficznego zawierającego słowa Egyptische Erde i Ikos i od tego zgłoszenia powódka oraz firma G & F złożyli sprzeciw, w związku z czym obecnie toczy się postępowanie sprzeciwowe. Z kolei na skutek uwag zgłoszonych do zgłoszenia przez powódkę wspólnotowego słownego znaku towarowego Egyptische Erde, Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante decyzją z 23 lipca 2013 r. odmówił zarejestrowania tego znaku. Na skutek odwołania powódki od tej decyzji została ona uchylona i postępowanie w sprawie rejestracji wspólnotowego słownego znaku towarowego Egyptische Erde toczy się nadal.

/okoliczności niesporne; decyzja o odmowie rejestracji z 23.07.2013 r. k. 692-697; wydruk z bazy OHIM k. 626-627/

Powódka sprzedaje w Polsce kosmetyki pod nazwą Egyptische Erde jako dystrybutor firmy G & F od 1996 r. Do 2000 r. powódka sprzedawała te produkty w opakowaniach z logo IKOS, a później już pod własną marką – BIKOR.

/faktury za usługi reklamowe, reklamy prasowe, informacje o przyznanych nagrodach k. 65-555; opakowanie produktu k. 674/

Pozwany od 2009 r. zajmuje się dystrybucją w Polsce produktów firmy I mbH oznaczanych jako Egyptische Erde, które nabywa od firmy litewskiej UBC.

/okoliczność nieस्पorna; faktury i umowa z U BC k. 742-746, 754-759; zdjęcia k. 569-571; wydruk ze strony internetowej Galerii Bałtyckiej k. 572-573; opakowania produktów k. 652-674/

W 2011 r. pozwany nabywał produkt Egyptische Erde od firmy UBC w cenie po 12,00 euro za sztukę, a zbywał w sprzedaży detalicznej po 135 zł. Pozwany zarabiał na sprzedaży jednej sztuki produktu 81,12 zł.

/faktury k. 742,746; paragon fiskalny k. 568; okoliczności niesporne/

Pozwany na swoim stoisku w Galerii Bałtyckiej sprzedawał 2-3 sztuki produktu Egyptische Erde tygodniowo.

/zeznania świadka J. T. k. 721-722/

W piśmie z 11 października 2011 r. powódka zarzuciła pozwanemu naruszenie zarejestrowanych na jej rzecz znaku wspólnotowego oraz znaku międzynarodowego Egyptische Erde i wezwała pozwanego do zaprzestania oferowania do sprzedaży produktów naruszających jej prawa. W odpowiedzi pełnomocnik pozwanego w piśmie z 17 października 2011 r. podniósł, że pozwany nie narusza praw powódki, albowiem oznaczenie Egyptische Erde jest używane przez pozwanego w innej postaci niż forma graficzna zarejestrowanych znaków.

/korespondencja stron k.582-585/

29 listopada 2011 r. policja dokonała zajęcia produktów oznaczonych nazwą Egyptische Erde, znajdujących się na terenie stoiska pozwanego w Galerii Bałtyckiej. Po tym zdarzeniu pozwany nadal prowadził sprzedaż produktów, które wcześniej były oznaczane nazwą Egyptische Erde, ale już pod inną nazwą – Egyptian Tanning Clay. Początkowo produkty te były przepakowywane do zewnętrznych opakowań kartonowych z nową nazwą, a wytłoczona na opakowaniach plastikowych, umieszczanych wewnątrz kartoników, nazwa Egyptische Erde była zaklejana naklejką plastikową z nazwą Egyptian Tanning Clay. Przy kolejnych partiach towaru również na opakowaniach plastikowych była już wytłaczana nazwa Egyptian Tanning Clay. Klienci pozwanego kojarzyli produkty powódki z produktami pozwanego, uznając je za podobne, jednak byli oni informowani przez sprzedawców pozwanego, że są to produkty dwóch różnych firm i mają inny skład.

/dokumentacja fotograficzna z oględzin k. 747-753; opakowania produktów k. 652-674; zeznania świadków: E. K. k. 718-720, J. T. k. 721-722 /

W kwietniu 2013 r. pozwany oferował do sprzedaży krem firmy I, na którego opakowaniu w opisie rodzaju kremu pojawiło się sformułowanie „mit original egyptischer erde”.

/opakowanie kremu z paragonem fiskalnym k. 699/

Sąd zważył, co następuje.

W myśl art. 9 ust. 1 Rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 wspólnotowy znak towarowy przyznaje właścicielowi wyłączne prawa do tego znaku. Zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. b rozporządzenia właściciel znaku jest uprawniony do zakazania wszelkim stronom trzecim, które nie posiadają jego zgody, używania w obrocie handlowym: oznaczenia, w przypadku którego z powodu jego identyczności lub podobieństwa do wspólnotowego znaku towarowego oraz identyczności lub podobieństwa towarów lub usług, których dotyczy wspólnotowy znak towarowy i to oznaczenie, istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd opinii publicznej; prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd obejmuje również prawdopodobieństwo skojarzenia oznaczenia ze znakiem towarowym. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie unijnym poglądem, dwa znaki towarowe są podobne, jeżeli z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców są one przynajmniej częściowo identyczne w jednym lub kilku istotnych aspektach (wyroki SPI w sprawach: T-6/01 Matratzen, T-286/02 Kiap Mou). Badanie podobieństwa oznaczeń przeprowadza się w trzech płaszczyznach – pod kątem ich zgodności znaczeniowej, fonetycznej i wizualnej. W myśl utrwalonego orzecznictwa prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd istnieje wtedy, gdy odbiorcy mogliby uznać, że towary lub usługi pochodzą z tego samego przedsiębiorstwa, ewentualnie z przedsiębiorstw powiązanych gospodarczo (wyroki ETS w sprawach: C-39/97 Canon, C-108/97 i C-109/97 Winsurfing Chiemsee, C-206/04 Mülhens). Zgodnie z art. 102 ust. 1 Rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w przypadku gdy sąd w sprawach wspólnotowych znaków towarowych uznaje, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia wspólnotowego znaku towarowego, wydaje, chyba że istnieją szczególne powody zaniechania tego, decyzję zakazującą pozwanemu działań stanowiących naruszenie lub stwarzających groźbę naruszenia wspólnotowego znaku towarowego. Stosuje również takie środki, zgodnie z przepisami swojego ustawodawstwa krajowego, których celem jest zapewnienie przestrzegania zakazu. Roszczenie o zakazanie naruszeń nie wymaga wykazania winy po stronie podmiotu naruszającego

Zgodnie z art. 153 ust. 1 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej przez uzyskanie prawa ochronnego nabywa się prawo wyłącznego używania znaku towarowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 296 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Prawo własności przemysłowej naruszenie prawa ochronnego na znak towarowy polega m. in. na bezprawnym używaniu w obrocie gospodarczym: znaku identycznego do zarejestrowanego znaku towarowego w odniesieniu do

identycznych towarów bądź też znaku identycznego lub podobnego do zarejestrowanego znaku towarowego w odniesieniu do towarów identycznych lub podobnych, jeżeli zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje w szczególności ryzyko skojarzenia znaku ze znakiem towarowym zarejestrowanym. W myśl art. 296 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej osoba, której prawo ochronne na znak towarowy zostało naruszone, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od osoby, która naruszyła to prawo, zaniechania naruszania, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych albo poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej opłacie licencyjnej albo innego stosownego wynagrodzenia, które w chwili ich dochodzenia byłyby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie ze znaku towarowego. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 24 października 2007 r. IV CSK 203/07 (OSN 2009/1 poz. 13) do dochodzenia roszczenia o zwrot bezpodstawnie uzyskanych korzyści na podstawie art. 296 ust. 1 Prawa własności przemysłowej może mieć zastosowanie w drodze analogii art. 322 k.p.c., przy czym bezpodstawne uzyskanie korzyści, o których mowa w powołanym wyżej art. 296 ust. 1 nie stanowi bezpodstawnego wzbogacenia w rozumieniu art. 405 i nast. k.c. Korzyścią podlegającą zwrotowi na podstawie art. 296 ust. 1 i art. 287 ust. 1 Prawa własności przemysłowej jest zysk pochodzący z używania cudzego prawa, pozostający w normalnym związku przyczynowym z naruszeniem. Z obowiązku wydania korzyści nie zwalnia brak winy po stronie naruszydciela. Zgodnie z art. 322 k.p.c., jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

W niniejszej sprawie powódka wykazała, iż na podstawie rejestracji uzyskała wyłączność na wspólnotowy słowno – graficzny znak towarowy **'EGYPTISCHE ERDE'** oraz prawo ochronne na słowny znak towarowy Egyptische Erde m.in. dla kosmetyków w postaci kremów i pudrów. Pozwany oferował w Polsce do sprzedaży produkty identyczne z tymi, dla których te znaki towarowe zostały zarejestrowane, pod nazwami „egyptische erde” i „egyptischer erde”, a więc oznaczeniami identycznymi lub podobnymi do

znaków zarejestrowanych. Pozwany nie wykazał, by nazwa „egyptische erde” była oznaczeniem wskazującym wyłącznie na właściwości danego towaru. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika natomiast, że sformułowanie „egyptische erde” jest stosowane w obrocie do oznaczania towarów tylko przez firmy I oraz G & F oraz ich dystrybutorów i tylko w odniesieniu do konkretnych produktów – kosmetyków brązujących w postaci pudru w kamieniu i kremie. Pozwany nie udowodnił w żaden sposób, by inni producenci również stosowali tę nazwę do określania takich samych lub podobnych produktów. Z przedstawionych wydruków opinii klientów przedstawianych na forach internetowych wynika, że kojarzą oni nazwę „egyptische erde” wyłącznie z konkretnymi produktami sprzedawanymi w Polsce pod markami BIKOR i IKOS, a nie z produktem o określonych cechach rodzajowych. Okoliczność, że nazwa „egyptische erde” jest kojarzona na rynku przez konsumentów z określonymi produktami konkretnych firm, a nie z towarami o określonych właściwościach niezależnie od ich pochodzenia, wskazuje jednoznacznie na funkcję odróżniającą tego oznaczenia, właściwą dla znaku towarowego, a nie funkcję wyłącznie opisową, właściwą dla nazwy rodzajowej. Oznaczenie słowne „egyptische erde” jest fonetycznie identyczne a oznaczenie „egyptischer erde” bardzo podobne do znaku wspólnotowego oraz zarejestrowanego znaku towarowego Egyptische Erde – oznaczenia używane przez pozwanego oraz oznaczenia zarejestrowane składają się z identycznych lub bardzo podobnych wyrazów o charakterze fantazyjnym w odniesieniu do produktów, na które są nakładane w związku z czym posiadają silną zdolność odróżniającą względem oznaczanych produktów. Używane tych oznaczeń jako nazwy handlowej dla identycznych towarów z dużym prawdopodobieństwem może wprowadzić w błąd nabywców co do pochodzenia kosmetyków. Istotne znaczenie ma bowiem okoliczność, że przeciętnym nabywcą towarów oznaczanych porównywanymi oznaczeniami są konsumenci, działający często pod wpływem emocji lub impulsu, którzy decydując się na nabycie kosmetyku nie badają stanu prawnego sprzedawcy, ponieważ tego typu transakcje nie wiążą się dla nich z dużym ryzykiem ekonomicznym. Niebezpieczeństwo konfuzji w niniejszej sprawie potwierdzają też zeznania świadka J. T., która stwierdziła, że klienci pozwanego poprzez nazwę „egyptische erde” kojarzyli sprzedawane przez niego produkty z produktami sprzedawanymi przez powódkę.

Zasądzona w wyroku kwota, z tytułu zwrotu bezpodstawnie uzyskanych przez pozwanego korzyści ze sprzedaży towarów naruszających prawa powódki, ustalona została jako dochód uzyskany przez pozwanego ze sprzedaży produktu

Egyptische Erde w okresie od września do listopada 2011 r. (12 tygodni) w ilości po 3 sztuki tygodniowo przy przyjęciu, że pozwany zarabiał na każdej sztuce towaru 81,12 zł (różnica pomiędzy ceną nabycia towaru a ceną jego odsprzedaży). Sąd oddalił żądanie powódki zasądzenia zwrotu korzyści za późniejszy okres, albowiem powódka nie wykazała by po 29 listopada 2011 r. tj. po dokonaniu przez policję zajęcia u pozwanego towarów oznaczonych jako Egyptische Erde, pozwany nadal sprzedawał te same produkty pod tą nazwą. Z zeznań świadków oraz dowodów rzeczowych znajdujących się w aktach sprawy (opakowań produktów) wynika, że pozwany kontynuował sprzedaż tych produktów po inną nazwą - Egyptian Tanning Clay. Zmiana zewnętrznych opakowań tekturowych oraz zaklejenie oznaczenia Egyptische Erde na bezpośrednich opakowaniach plastikowych produktu spowodowała, że towary te były sprzedawane pod zupełnie inną nazwą i oznaczenia naruszające prawa powódki nie były widoczne dla klientów w momencie zawierania transakcji, tym samym nie dochodziło już do naruszeń. Okoliczność, iż na wydrukach z kasy fiskalnej nadal widniało oznaczenie „ZIEM EGIP IKOS”, nie stanowi naruszenia praw powódki, albowiem paragon jest wydawany już po zawarciu transakcji z konsumentem, zatem podana na nim nazwa towaru w żaden sposób nie może wpłynąć na decyzję klienta co do nabycia określonego produktu. Powódka nie wykazała ponadto w żaden sposób wysokości utraconych korzyści w związku ze sprzedażą przez pozwanego kremów, na których opakowaniach użyto sformułowania „mit original egyptischer erde”. Powódka przedstawiła na tę okoliczność dowód sprzedaży jednej sztuki produktu za cenę 90 zł (k.699) z 20 kwietnia 2013 r., natomiast w żaden sposób nie wykazała sprzedaży większej ilości tego produktu oraz wysokości dochodów uzyskanych przez pozwanego z tego tytułu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych wyżej przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Na podstawie art. 100 k.p.c. sąd zniósł pomiędzy stronami koszty postępowania mając na uwadze okoliczność, iż biorąc pod uwagę wskazaną przez powoda w pozwie wartość przedmiotu sporu co do poszczególnych roszczeń, powództwo zostało uwzględnione w mniej więcej połowie (53,67%). Na koszty postępowania składają się: uiszczona opłata od pozwu 831 zł, koszty zastępstwa procesowego przed sądem pierwszej instancji 2x840 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 2x17 zł, koszty stawienia świadków 253,37 zł..

Sąd obciążył również strony częścią wydatkami poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa w związku z kosztami stawienia świadków w sądzie, zgodnie art. 83 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSO Jadwiga Smółucha